

Bijdrage besluitvormend 25 september 2025 – woordvoerder Alwina

Asser aanpak armoede en schulden

Voorzitter,

Zorgdragen voor kwetsbaren; streven naar een *rechtvaardig* armoedebeleid. Hoe doen we dat?

Zoals u weet proberen wij als fractie van de ChristenUnie ons raadswerk te doen op basis van de Bijbel. In de Bijbel betekent *rechtvaardigheid* vooral dat ‘*de arme niet om zijn armoede benadeeld wordt*’. Het opkomen voor de armen en zwakkeren zie je steeds weer terugkomen. Vooral in de tijd dat Jezus als mens op aarde leefde liet hij zien hoe we om moeten gaan met armen, daklozen en gehandicapten. Gods liefde voor de kwetsbaren is een terugkerend thema. En gebaseerd op diezelfde Bijbel zijn tot op de dag van vandaag in vele kerken diaconieën actief: zij zamelen o.a. geld in en verspreiden het over wie dat nodig heeft. Dat kunnen goede doelen zijn, maar het geld gaat vaak ook rechtstreeks naar gezinnen die dat nodig hebben.

Als fractie van de ChristenUnie zijn wij de kerken erg dankbaar voor al het werk dat zij hierin oppakken.

VRAAG: kan het college toezeggen dat zij de komende jaren de samenwerking blijven opzoeken met de diaconieën en kerken om samen armoede te verminderen?

Voorzitter, met deze Asser aanpak armoede en schulden, willen we dat onze inwoners voldoende middelen hebben om te leven. Maar daar stopt het niet: we willen dat er begrip en verbinding ontstaat, dat we elkaar écht gaan zien om wie iemand is. En dat we geen oordelen hebben als iemand arm, dakloos of gehandicapt is.

Daarom, voorzitter, wil ik tot slot een verhaal delen, die u (en ons) hopelijk aan het denken zet. Het geeft aan dat het niet altijd moet gaan om het hebben van voldoende geld, maar dat er iets is dat veel belangrijker is:

Na afloop van een concert moesten er een heleboel spullen opgeruimd worden. Veel mensen waren druk in de weer. Een jongeman, eind twintig, zat nog een lange tijd op een stoel toe te kijken. Hij heeft een verstandelijke en lichamelijke beperking. Na enige tijd staat hij op om naar huis te gaan. Opeens hoort hij een stem: “Hé, wacht even! Kun je me even helpen? Deze tafel moet weer op zijn plaats gezet worden.” Hij aarzelt even.. en loopt dan weer terug om te helpen. Even later rollen de tranen over zijn wangen. “Wat is er aan de hand? Waarom huil je?” Stotterend maakt hij me duidelijk dat hij altijd diegene is die geholpen moet worden...

En nu...?

Nu werd er voor het eerst in zijn leven aan hém gevraagd om iemand anders te helpen.”

Laten we al onze inwoners als volwaardig blijven zien, elk mens heeft veel te bieden. Geef elkaar die kans! Ook als iemand gehandicapt, dakloos of arm is.

ONZE OPROEP HIERBIJ AAN HET COLLEGE:

voorkom dat we mensen in hokjes gaan plaatsen en dat we te veel spreken over groepen mensen; denk niet in beperkingen, maar in kansen. Zodat elk mens tot bloei kan komen.

Dank u wel.

<https://assen.debatrijk.nl/zoeken#video5245>